

פרשת כי תשא-פרה

מהי כל הגדולה במעשה שבירת הלוחות, שהם כאמור מעשה ומכתב אלוקים?

גדולת מעשה זה היא בהוכחה שאין קדושה בשום עצם מצד עצמו, אלא במעשי אדם כאשר אלה מכוונים לעבודת ה', ואם אין כוונה כזאת במעשיו, הרי שגם אין בהם קדושה.

אין בלוחות שום קדושה מצד עצמם, אלא במידה שעם ישראל שומר את 'החרות על הלוחות' הוי אומר - את דברי התורה.

'אמר ר' לוי- ישראל יושבים למטה וחוקקים (חורטים) עבודה זרה להכעיס ליוצרם.. והקב"ה יושב למעלה וחוקק להם לוחות ליתן להם חיים'. (שמות רבה-מ"א. תנחומא-י"ד).

שיעור פרשת שבוע – דביר הולצמן

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת כי-תשא	
04:59←05:07	זמן תפילין / טלית	17:26	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	17:35	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	שיעור הלכה אקטואלית
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
08:50←08:55	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
17:35	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
17:50←17:46	שקיעה	17:16	מנחה 12:30, 13:30
20:10	ערבית	14:00	מנחה (בבית שנון)
21:00	ערבית (בשקד ג')	16:30	מנחה ע"מ
		18:21	צאת השבת

אחות תורנית – (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080): הילרי יום-טוב

שבת
שלום

אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו

"ועתה הניחה לי (שמות ל"ב). אמר רבי אבהו: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו. מלמד, שתפסו משה לקב"ה, כאדם שהוא תופס את חברו בבגדו ואמר לפניו: רבנו של עולם אין אני מניחך עד שתמחול ותסלח להם" (ברכות לב).

רבי אבהו דורש כאן את הפסוק מפרשתנו שבו הקב"ה רוצה להשמיד את העם ומשה רבנו מתפלל אליו על מנת למנוע זאת. התבנית המופיעה כאן בדרשתו של רבי אבהו "אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו" הינה תבנית מעניינת החוזרת במקומות שונים בתלמוד ובמדרש. זכיתי ללמוד על תבנית זו מפי פרופ' משה הלברטל שהעמיק בנושא ופרסם מאמר מרתק ומפורט לגבי (תרביץ סח, א (תשנט) 59-39), אתמצת כאן את עיקרי הדברים: ראשית, כאשר אנו קוראים ש"אלמלא מקרא כתוב" זה מייד כמו משכנע אותנו שזהו פשט הכתובים. אך כמובן שלא מדובר בפשט אלא בדרש, ולא סתם דרש אלא דרש הנושא בתוכו בד"כ רעיון רדיקלי... כלומר באמצעות הכותרת הזו יש כמו "תעודת הכשר" לביטוי של דרשה מהפכנית ונועות, כאשר הדרשן עצמו לכאורה לא היה מעז להעלותה בעצמו...

מבחינה רעיונית פרופ' הלברטל מראה שהמקומות בהם נעשה שימוש בתבנית זו הם מקומות שבהם מובא היפוך כלשהו במערכת היחסים ההיררכית המקובלת שבין אלוקים לאדם, ומוצעות דרכה מטאפורות אחרות שוויוניות יותר כגון: חבר, אהוב, שותף. כמו כן נמצא בדרשות אלו דימויים של האנשת האל.

בדרשה שמתייחסת לפרשתנו אנו רואים העמדה של יחסי חברות כביכול בין ה' למשה, יחסי חברות המאפשרים למשה לעצור את ה' ולא להניח לו לבצע את החלטתו להשמיד את העם. כך נוצרת כאן שותפות בין ה' למשה בהנהגה. כמו כן יש כאן תמונה מאוד מאנישה וממחישה, אפילו קצת קשה לעיכול באופן הצגת הקב"ה שיכול להיראות כצמצום.

אביא דוגמה נוספת ממקור אחר שבו יש שימוש בתבנית זו: "לא נכנסתי לביתי, כך אמר הקב"ה לישראל, בני מיום שחרבתי ביתי של מטה לא עליתי וישבתי בביתי של מעלה, אלא הייתי יושב (ובטל ואמר) [בטל ומטר], ואם אין אתם מאמינים לי תנו ידיכם על ראשי [וראו טל שעל ראשי, אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו] שנאמר שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה" (תנא דבי אליהו).

כאן ישנה דרשה על הפסוק "שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה" שמבטאת אמירה על הקב"ה בזמן החורבן. כפי שניתן לראות, גם כאן ישנה האנשה דרמטית של הקב"ה "תנו ידיכם על ראשי", וכן יש לדרשן רצון לבטא רעיון של הזדהות בין הקב"ה לעמ"י המצויים בגלות, ולומר שגם הקב"ה בגלות יחד עמם בשותפות ובאינטימיות בכאב ובחסר.

אלו שתי דוגמאות מני רבות. מצד אחד יכולים מקורות אלו לעורר תימהון ואף התקוממות על התעוזה, שאלות על ההקטנה כביכול של הקב"ה בדרשות אלו. אך מאידך יש בדרשות אלו פתיחה למערכת יחסים מורכבת עם הקב"ה המאפשרת לצד היראה והמסתורין גם קירבה, נוכחות ושיתוף. ניתן לראות זאת בדרשתו של ר' נחמן מברסלב בליקוטי מוהר"ן:

" וְתַחֲסְרֵהוּ מֵעַט מְאֻלְקִים וְכְבוֹד וְהִדָּר תִּעֲטְרֵהוּ (תְּהַלִּים ח). הִנֵּה יָדוּעַ כִּי כָּל מֵה שֶׁחֲסַר לְאָדָם הוּא בְּרוּחָנִי הוּא בְּגִשְׁמֵי הַחֲסָרוֹן הוּא בְּהַשְׁכִּינָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱלֻקִּים. וְזֶהוּ: וְתַחֲסְרֵהוּ - בְּוֵדָאֵי - מֵעַט מְאֻלְקִים, הִינֵנו הַחֲסָרוֹן בְּוֵדָאֵי מְאֻלְקִים, הִינֵנו בְּהַשְׁכִּינָה. אֵד כְּשִׁידַע זֵאת... בְּוֵדָאֵי יְהִיָּה לֹא צַעַר גְּדוֹל וְעֲצָבוֹת, וְלֹא יוּכַל לְעַבֵּד הַשֵּׁם וְתִבְרַךְ בְּשִׂמְחָה. לְכַךְ צָרִיךְ לְהַשִּׁיב לְעֲצָמוֹ, מֵה אֲנִי וּמֵה חַיִּי כִּי הַמְלֶךְ בְּעֲצָמוֹ מְסַפֵּר לִי הַחֲסָרוֹן שֶׁלוֹ וְכִי יֵשׁ כְּבוֹד גְּדוֹל

אלפבית הדפדופים – פרשת כי תשא – פרה / הרב ארי

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. מחצית השקל ניתנת בפרשה כדי ש"לא יהיה בהם נגף בפקד אתם" (פרק ל). מי פקד את העם בספר שמואל ב (פרק כד), ומה קרה לעם (שם, פסוק טו)?
2. "וְעִשִּׂיתָ פִּיּוֹר" (פרק ל) – ממה היה עשוי הכיור במשכן? כמה כִּירוֹת הכין שלמה המלך למקדש בספר מלכים א' (פרק ז פסוק לח) וממה היו עשויים?
3. "וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק" (פרק ל פסוק לו) – ממי? "וַיִּטְחֹן עַד אֲשֶׁר דָּק" (פרק לב פסוק כ) – את מה?
4. על מי נאמר בפרשה "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹדֹף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (פרק לב), ועל מי נאמר בספר מלכים א (פרק יב פסוקים כח-כט) "הִנֵּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹדֹף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"?
5. "וַיִּצַר אֶתֹּו בְּחָרֵט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכָּה" – בעזרת מה יוצר אהרן את העגל? ראו ספר ישעיהו (פרק ח פסוק א).
6. על מי נאמר בפרשה (פרק לב) "וַיִּנְחַם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת", ועל מי נאמר בספר יונה (פרק ג) "וַיִּנְחַם הָאֱ-לֹהִים עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת לָהֶם"?
7. מהי ה"חֲטָאָה גְדֹלָה" שמופיעה בפרשה (פרק לב פסוק כא, כט, ל), ומהי ה"חֲטָאָה גְדֹלָה" בפרשת וירא (בראשית כ)?
8. מי חגרו בפרשה "אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ" (פרק לב פסוק כז), ומי בשיר השירים (פרק ג) שמו "אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ"?
9. "פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ" (פרק לד פסוק יב) – מיהו הַמוֹקֵשׁ בפרשה, ומיהו הַמוֹקֵשׁ בפרשת בא (שמות פרק י פסוק ז) – "עַד מֵתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ"?
10. על מי נאמר בפרשה "לָחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה" (פרק לד פסוק כח), ועל מי נאמר בספר עזרא (פרק י) "לָחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה"?

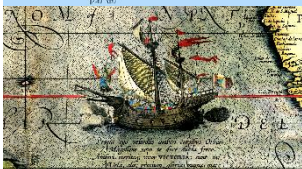
פִּינַת הַטְרַיווִיָּה / יאיר ליפא ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "כי תשא", תשובות במהופך בעלון בעמוד 3

1. איזה מגלה ארצות ניסה להגיע ל"איי התבלין" (שהחל מהמאה ה-16 היו מקור בלעדי לתבלינים רבים בהם קינמון)? במסעו הוא הקיף את רוב כדור הארץ במקום לבחור במסלול הקצר המקיף את יבשת אפריקה.
2. באיזה סיפור ידוע ישנה דמות בשם ששת?
3. באיזה ספורט לכל משחקון יש ארבע נקודות, המקבלות ניקוד לפי הסדר: 15, 30, 40, 60.
4. מי הקליט ביחד עם אביב גפן את השיר יומן מסע, מתוך אלבומו הנושא את שם זה?
5. היכן שוכן היישוב נטף?

6. חיסולו של איזה מנהיג חמאס פתח את מבצע "עמוד ענן" בנובמבר 2012?
7. איזה שליט מקראי העמיד שני עגלי זהב, בבית אל ובדן?
8. מהו מבחן בד?

9. איזה פריט מופיע על מטבע של חצי שקל?
 10. מהי כופרה?
- אלאת בונוס: איפה יש בית חולמי בקיבוץ? (ראו: יש קשר לפרשת השבוע)

על אהל ההסכמות ואורחיהן

השבוע פתחה תנועת הקיבוץ הדתי ביחד עם ארגונים נוספים רבים אהל הסכמות בירושלים, הוא נמצא בשולי גן הוורדים במיקום הסמלי שבין משרדי הממשלה, כנסת ישראל ובית המשפט העליון. יוצאת משם בקריאה לקבלת מתווה הנשיא הרצוג ובעיקר קריאה להגיע להסכמות. פעילות זאת היא בעיני חלק מהמורשת עליה צמחתי בסעד ובתנועת הקיבוץ הדתי שנים רבות.

כשהצטרפתי לסעד שמעתי את הסיפור על הסוכה שהוקמה בצומת שלנו בימי מלחמת יום הכיפורים. החיילים שנסעו דרומה למלחמה, או שבו ממנה צפונה, ידעו שבסוכה בצומת יש מי שדואג להם: במאכל ומשקה, בחיוד וחיבוק, בארבעת המינים ובאותם הימים גם בסיגריות ☺... באהבה רבה. למרות שרוב הגברים במשק גויסו, ומי שנותר בעורף החזיק את הענפים החקלאיים והקיבוץ, (במיוחד בני הנעורים), היה ברור לכל שיש להושיט יד ולצאת מחוץ לחצר שלנו, לעשות למען העם, עוד דבר מה.

בשנות השמונים, בעת ויכוח פוליטי נוקב בין שמאל לימין הובילה תנועתנו צעדה והתכנסות גדולה מול הכנסת בירושלים. כל חברי התנועה, מגדול עד קטון התייצבו מול כנסת ישראל באמירה ברורה: **יחדיו נצעד!** מי שהוביל את היוזמה אז היה דני ברט (וחברים נוספים) והיא זכורה עד היום כחלק מהמורשת התנועתית, קריאה לחיבור, הדגשת הווי' המחברת בין תורה ועבודה החקוקה ברעיון הבסיס של הציונות הדתית.

מכוחה של אותה הרוח, בימים הקשים של פינוי-גירוש גוש קטיף, קמה שוב סוכה (אוהל) בצומת שלנו, והקיבוץ כולו התגייס לחיבוק וחיזוק וגם לשיח בקיץ הקשה ההוא. בחורשת סעד נפתח אוהל הידברות בין "כחולים" ל"כתומים" שהכיל את הכאב והמחלוקת והקושי של מי שהיו בעד ומי שהיו נגד. ובעת שיצאו שיירות האוטובוסים והרכבים מגוש קטיף, בימי חודש אב הנורא ההוא, היינו עם האנשים אחינו ואחיותינו, כאבם כאבנו, בשותפות ואחוה ובפתיחת הבית הקיבוצי שלנו עבור כל מה שנדרש.

מסורתה של סעד היא לא להישאר מנגד, להיות מעורבים, תומכים ומחברים, ככל יכולתנו.

מכוחה של מסורת זו אני פעילה בהנהגת האוהל בירושלים, ומכוחה פנתה התנועה לכל קיבוצינו ועד לכתובת שורות אלה הצטרפו לאחריות על אחזקת האהל מעל מחצית מקיבוצינו. האהל אינו מקום של מחאה! הוא מקום שיאפשר חיבורים ומרחב של הקשבה למחלוקת וחתירה להסכמות.

בעת כתיבת שורות אלה אנו עדיין בהתנעה, ביום ראשון התחלנו את הפעילות, והבקר, יום שני נערכים למפגשים משמעותיים בתענית אסתר, ובמפגשים שיקרו בו מיד אחרי הפורים. הקריאה שיוצאת משם היא:

דווקא עכשיו מרחיבים את מרחב ההסכמה, כי -

1. כי 80% מהישראלים מסכימים על 80% מהדברים - גם היום.

2. כי אנחנו מודאגים בקשר לעתיד המשותף שלנו.

3. כי אסור להפקיר את השטח למנהיגות של פלגנות.

4. כי האלטרנטיבה... כל כך מדאיגה.

שמחתי להצטרפותה של סעד, הבית שלי, ליוזמה חשובה זו. ואני מקווה שאכן נצליח לתרום את חלקנו למאמץ החשוב הזה.

ערה צמרון

פורים תשפ"ד – "אל תדמי בנפשך להימלט..."

קראתי את המגילה, בקריאה הנוספת של הרב ארי, השקטה יחסית.

ריחפתי כל ההתחלה, לא עוקבת אחרי הסיפור, ולא כל כך נוכחות, והיתה בי בקשה: תן לי סימן, איזה רמז מתוך המגילה, וידעתי, הריחוף יפסק ברגע שיגיע הסימן.

פירק ד'

אסתר מתוודעת למה שקורה עם מרדכי. היא שולחת לו בגדים והוא שולח לה מסר. היא מתנגדת, משתמשת בנימוקים הכי הגיוניים למה לא לגשת אל המלך.

הריחוף מתחיל להתפוגג... כן, אולי זה החלק הזה שתמיד ממגנט אותי. אבל הרגשתי שהפעם יתגלה לי משהו חדש. ואז מגיע הפסוק: "אל תדמי בנפשך להימלט בית המלך..".

בום! זהו, זה המסר, מבינה ולא מבינה. הפסוקים המוכרים שבאים לאחר מכן מקבלים הקשר חדש, מאוד אישי. עבורי... ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות... מרדכי משאיר לאסתר את הפתח, לבחור לעשות את הצעד. ובהמשך - היא אכן בוחרת: "ובכן, אבוא אל המלך אשר לא כדת, וכאשר אבדתי אבדתי".

...

כמה ימים קודם, אולי שבוע או שבועיים, מתבהר בי רצון עמוק וחד משמעי: אני רוצה לרקוד במשתה נשים בקיבוץ!! אמאלה, כמה חסמים יש לי לממש את הרצון הזה. פחד להיות מגושמת ומסורבלת ושכולם יראו - בושה... ובעצם, הפחד הכי גדול: להרגיש לא שייכת.

הפחד הכמוס הזה שעדיף להסתיר אותו. הפחד שנמצא עמוק בבטן אבל משתק לי את כל הגוף. ברוך ה' שיש בי עכשיו מלא כוחות פנימיים, ביטחון, קרקע ואמונה. אז יותר מפחד, היתה ידיעה שזה אפשרי וזה יקרה. וגם שאדע איך ושאהיה מוגנת ובטוחה.

...

ערב פורים, כמה דקות לפני קריאת מגילה אני עוד בבגדים של אותו היום, יודעת שרוצה להתחפש, יודעת שזה חלק ממה שיעזור לי להיות שם במשתה הנשים, ולרקוד. אבל לא יודעת למה בדיוק. נכנסת לחדר, פותחת את הארון מנסה כמה מלבושים שיש לי שאני לא לובשת באמת, ואחרי כמה נסיונות אני מבינה. מבינה שאני לא צריכה לחפש תחפושת, מה שאני צריכה לחפש זה את עצמי, במיטבני! ולמצוא את הבגדים שיאירו את האור שלי.

ואז מצאתי, תוך רגעים, ויצאתי לשמוע מגילה, מתרגשת מהרצון שלי שיתממש יותר מאוחר היום, אבל עדיין אין לי מושג איך יהיה לי במסיבה ואיך ארקוד... ושאלת השאלות - אני ארגיש שייכת?

...

ואז הסימן הזה: אל תדמי להימלט, להימלט, ל ה י מ ל ט!

כי מי יודע אם לעת כזאת הגעת, הגעת, ה ג ע ת!

והבנתי - כמה זה מפחיד: "כל איש ואישה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא, אחת דתו להמית". ל ה מ י ת... פחד מוות, אמיתי...

"ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום", אני לא נקראתי, ואני נמלטתי, שוב, ושוב, ושוב. ואז ידעתי רק אני יכולה לבוא, רק אני יכולה להיות חלק (אף אחד לא יושיט לי את שרביט הזהב אם אני לא אהיה).

ובחרתי -אני רוצה לבוא, אני רוצה להיות חלק!
 כמה שעות אחרי.. אני מגיעה למשתה, נכנסת בחיפזון ואז עוצרת.
 נושמת..

חגורת הגנה עוטפת אותי,
 נזכרת באור שלי.

מיד באה לאה, צעירה בגילה וברוחה, מובילה אותי בקלילות אל הבר, מישהי מוזגת לי כוסית קטנה של משקה
 צהוב (מה זה היה?). ואני לרגע נמלטת (אני? לשתות? מה פתאום...לא, תודה!) ואז נזכרת - אני רוצה לבוא.
 אז, שותה בלגימות, קטנות... עינב מסבירה לי איך שותים ושמיד אחר כך מוצצים לימון, ואני מסתקרנת זה נראה
 מגניב אבל מסוגלת רק עוד לגימה קטנה...

...

אני בפנים, באתי. באמת באתי! באתי אל החצר הפנימית. וואו, כמה טוב זה לבוא! ורקדתי! לפעמים יותר משוחררת
 לפעמים פחות. הרבה לבד, הרבה ביחד..

אמרתי לעצמי באיזה רגע של מבוכה וסירבול - הכל בסדר העיקר להישאר באיזושהי תנועה גם אם ממש קטנה.

והייתי חלק – מיכל, קרון, עינב, לאה, רעיה, הדס, מרי, דקלה, הדר, מרים, חגית, חיה, נעמה, שחר, משי, אפרת,
 יעל, רונית, הילרי, סימה, שרית, נעמי, מוריה, שגית, רננה ועוד.. פנים ועיניים, נשים צעירות, מבוגרות, בנות גילי
 לא בנות גילי... חולקות יחד מסיבת ריקודים, משתה נשים, ליל פורים אחד..

מודעת לעצמי ב200%, שמה לב לכל תחושה ורגש ולכל תזוזה בגוף, אבל עם נינוחות כזאת שלא הכרתי בי
 בסיטואציות כאלה... והיה כיף!! לא עמוק, לא משמעותי, לא מרומם. פשוט כיף...

באתי, וזה כבר לא היה מבחן קבלה שלי לאיזה חבורה נחשקת, זאת היתה פשוט מציאות שאני בחרתי -
 אני חלק, ואני שייכת בפשטות.

...

ליל פורים, תשפ"ג.

יצאתי חזרה הביתה, מהערב הארוך הזה, והירח המלא גבוה מעליי.

נזכרתי בהצגה המעולה שראינו כל הקיבוץ ביחד, כמה שעות קודם לכן, בערב, שבו לגמרי הרגשתי - שייכת.

בהשראתו המתוקה והתמימה של טוביה החולב, התפללתי וביקשתי כמה בקשות קטנות-גדולות.

בשפה הכי פשוטה, פשוט אמרתי:

תודה!

חנה אדמ'ית

משפחה של מעלות בקהילה

1190 ספא

קהילה יקרה,

השבוע חגגנו את חג הפורים, ילדי הגנים הגיעו בשירה ובצהלה אל המשרדים, מחופשים ושמחים והכניסו אותנו לאווירת החג. אחרי 4 שנים, חזרנו למסורת הצגת פורים וצפינו בהפקה המקומית לכנר על הגג. מרגש ומשמח לראות את הכוח המקומי שלנו, מהשחקנים עצמם ועד לנשות התפאורה, ההלבשה, אנשי התאורה והסאונד וכל העוסקים והעוסקות בהפקה בניצוחן של רכזות התרבות מיכל ועדי. תודה רבה!

מזכירה לכם שמיכל ועדי מסיימות את תפקידן והמכרז לריכוז התרבות עדיין פתוח והוארך עד ל-16.3.23. כפי שראינו גם בפורים, תרבות בונה קהילה וקהילה בונה תרבות. אני מזמינה אתכם לקחת חלק בעשייה המקומית למען הקהילה שלנו ולהציע עצמכם לתפקיד.

חברים חדשים

לפני כשבועיים התקבלו 3 משפחות של בני ובנות משק לחברות בקיבוץ, אני מברכת בשם קהילת סעד את משפחות החברים החדשות, איתמר ואסנת סימון, ערן וקרן גינזברג וחוץ וייטב כהן, ברוכים הבאים לקבוצת סעד.

מרפאת השיניים

חברים שטרם מילאו את טופס ההצטרפות ל"מכבי שלי" מוזמנים לעשות זאת בהקדם. אנו פועלים יחד עם צביקה על מנת להסדיר את מהלך סגירת מרפאת השיניים, פרטים בדבר פעילות מרפאת השיניים עד לסגירתה בחודשים הקרובים והסדרי הפעילות במרפאת מכבידנט בנתיבות, יפורסמו בקרוב.

חדר האוכל

בשבוע שעבר, החלה חברת לי-בר להפעיל את חדר האוכל במתכונת החדשה. החברה לומדת את פעילות חדר האוכל ומתאימה עצמה על פי הנדרש. אנחנו קשובים להערות שלכם ופועלים על מנת לדייק ולשפר את השירות והפעילות.

מאהל ההסכמות

ביום ראשון הוקם מאהל ההסכמות בהשתתפות הקיבוץ הדתי וארגונים נוספים, מתוך אמונה בהכרח קיומי בהשגת הסכמה בנושא הרפורמה במערכת המשפט. קיבוץ סעד מצטרף ליוזמת הקיבוץ הדתי להקמת "אוהל ההסכמות" וייקח אחריות על איוש האוהל במהלך אחד השבועות הבאים. בוקי ברט ירכז מטעם סעד את המהלך מול התנועה. מי שמעוניין/נת לעזור בתחום הלוגיסטי, באיוש האוהל או בכל דרך מוזמנת להירשם בקישור הבא: <https://forms.gle/HNwhAhNkfW2TxGfKA>. לקבלת עדכונים על הנעשה במאהל ההסכמות מוזמנים להצטרף לקבוצת הוואטס-אפ של מאהל ההסכמות:

<https://chat.whatsapp.com/Bv7XWTeVqqB8KaecsC3ES1>

שבת שלום וברכה,

1190